

Iš žemės, gyvybės pilnos,
Ir obelys vėl pumpuruotos.
Jau šildos skruzdė ant karnos,
Balandžio lietaus numazgotos.

Kostas Federavičius. „Eičiai“

Aplink ruduo – pilni korai medaus.
Apsunkusios prie kelio lenkias gėlės.

Kristina Butlerienė. „ Po perpildytos tuštumos „

Virš pievų kyla baltas rūkas,
virš palaukių rūkas nusileis.
Virš papievių kyla baltas rūkas...
Jos plakimas vis tyliau nuūkaus
ir užges su saulės spinduliais.

Bernardas Brazdžionis. „Mes kaip žiedas „

Išmėtytus žemėlapy taškus sujungia tiesūs plentai,
Ir geležinkeliai tarp jų plieniniais bėgiais bėga.
Miestelis mažas – tai, kur gimta, augta ir gyventa,
Vidudienio tyloj apsūdęs, jaukiai miega.
O ten, žemėlapiu kur pakraštys pamėlęs, –
Žalsvas bangas į krantą rita jūros vandenai.
Įkaitęs kopose auksinis spindi smėlis,
Ir žalios pušys ošia, siūbuodamos tenai.

Kostas Korsakas. „Lietuvos žemėlapis

Miškuos ruduo
Jau iškabino vėliavas.
Ant jų šermukšniai –
Lyg ugnies lašai —
Dangus toks giedras ir gilus, ir mėlynas.
Išėina vasara.

Ir dega jos laužai,
Išmėtyti po visą plačią žemę.
Jų gintarinės liepsnos tykiaiai šlama.

Eugenijus Matuzevičius

Po žemę medžiai vaikščioja. Kaip žmonės.
Eina jie pakelėmis, žolėtais patvoriais ir paupiais.
Prie ežerų ir upių duburių sustoja apmąstyti vėjus ir
likimą,

Ir pėdas paliktas – tylus ir juodus kelmus.

Algirdas Skinkys. „Medžiųpėdos“

...Ir dangus – vasaros, mėlynas,
Jūrą ir kopas apvožęs...
Ir meldžias nežinomam dievui
Šiurkščios mėnesienos žolės...
Ir kažkur, dangaus vidury,

(Nukelta į 20 p.)

Žydėjimas. Danutės Mukienės nuotraukos

Žydėjimas. Danutės Mukienės nuotraukos

(Atkelta iš 19 p.)

Mėlynas paukštis verkia.
Palikus šarvus ir skydus,
atvira teisingumui ir klastai –
Saulėm pakvipus diena –
Mūsų mažyčiai spąstai...
O kažkur, dangaus vidury,
Mėlynas paukštis verkia.
Janina Degutytė. „Mėlynas etiudas“

Ant delnų nukrinta šiltas lašas
Ir širdy iš karto pragiedrėja.
Virpantis pavasario peizažas
Ilgesiu ir nerimu sūdrėja.
Juozas Macevičius. „Pavasario motyvas“

Aš nejaučiu dar žemėj pilnumos.
Dar viskas taip trapu
Ir taip netikra.
Laukams ir pievoms trūksta žalumos.
Upeliams –
Mėlyno ir tyro stiklo.
Juozas Macevičius. „Pavasario motyvas“

Pavasaris
vėl iškilmingai eina
per mano žemę,
skambančią lyg dainą
skaidriais balsais upelių sidabrinų
ir vyturiais
giedroj dangaus mėlynėj.
Vėl obelys
rausvais žiedais apkibo,
ir ievos
tarsi baltos nuotakos palaukėj...
Juozas Macevičius. „Pavasario motyvas“

Net nuostabu, kaip akinamai žėri
miškai pirmų rudens šalnų metu!
Visas žaras, atrodo, jie sugėrė
iš pamažu apniunkančių rytų.
Vincas Giedra. „Rudens lapai“

Per mano širdį ėjo tas peizažas
ir atsispaudė mano atminty:
slėnys, kalva, pušis – kaip šluotos ražas,
tamsus eglyno mostas – ir jauti,
kaip karštą kaktą gaivūs pirštai liečia:
ar tu esi gyvenimas? – šaukiu.
Kaip langas Lietuvėlė nusišviečia,
prigludusi prie mylinčių akių.
Justinas Marcinkevičius